

som han kender, og med Hensyn til hvilken han har gjort sine Erfaringer. I saadanne Tilfælde vil 2 000—3 000—4 000 Kr. være en ganske overordentlig stor Hjælp, og i endnu mindre Bedrifter — naar der er Tale om Huse med Jord — vil endnu mindre Laan kunne strække til. Det, der tilsigtes, er Hjælp til den, der ikke helt er ruineret, men hvis Forhold kan ophjælpes ved et rimeligt Offer.

Hele Ordningen vil kunne gennemføres saa godt som uden Omkostninger. Det er Meningen, at Skifteforvalteren skal yde den juridiske Assistance gratis, Sagførerhjælp er ikke fornøden, og det vil derfor være uforstandigt at tilkalde den, saa der bliver ingen Salærer at betale nogen Steder.

Det, der her tilsigtes, er at tilvejebringe en Lov, som er en egentlig Kriseforanstaltning. Dette fastslaaes i § 105, hvor det siges, at „Anmodning om Gældsordning efter nærværende Lovs Kapitel I og Kapitel II modtages ikke efter Udgangen af Januar Maaned 1930.“ Det vil altsaa sige, at saa hører denne Lov kort efter op at virke, og det er da Meningen, at den nu bestaaende Lov om Tvangsakkord af sig selv træder i Kraft igen. Det er altsaa ikke Meningen *endeligt* at ændre noget ved denne Lov, endsiige at ophæve den. Hensigten er kun at gennemføre en Kriseforanstaltning.

En saadan Ordning af Gældsforhold, som her foreslaas, vil være til Fordel for den kriseramte Landbruger, som derigennem vil kunne bevare sit Hjem og opretholde sin Bedrift, og den vil ogsaa være til Fordel for Kreditorerne, som faar alt, hvad Debitorerne kan yde dem, og endda noget Tilskud enten fra Familie eller fra Staten.

Jeg gør opmærksom paa, at ogsaa andre end Landbrugere faar Adgang til en Ordning efter denne Lov — det er foreskrevet i Kapitel II —, og i Kapitel III fastslaaes det, at ingen overhovedet berøves den Adgang, han hidtil har haft til at faa Tvangsakkord, altsaa at den nuværende Ordning gennem Kreditorforeninger kan virke videre i Byerne paa den samme overordentlig heldige og gode Maade som nu gennem mange Aar, og at en kriseramte Haandværker eller industridrivende ogsaa kan faa Laan af Laanekassen, ligesom den her foreslaaede Ordning kan gøres virkningsfuld i Sønderjylland, idet der fra de Udvalg, som det foreslaas at oprette Landet over, kan gøres Indstilling til Sønderjydske Hypoteklaanefond og Laanekassen i Sønderjylland om at yde Laan til saadanne sønderjydske Borgere, som man maatte finde det rigtigt at hjælpe i Henhold til denne Akkordlovgivning.

Det, som skal naas ved denne Lovgivning, er tre Ting: at skaffe den kriseramte Ro om hans økonomiske Forhold, saa at han kan tilvejebringe en Ordning, at skaffe Bund i hans økonomiske Forhold, saaledes at han staa klart og fast overfor sine Kreditorer og ved, hvad han skylder bort, og om han kan overkomme at betale det, og endelig at skaffe ham *nogle* nye Penge — om ikke mange, saa dog et Laan, der er tilstrækkeligt til, at han kan føre sin Bedrift videre. Ved Hjælp af disse tre Midler, som tilvejebringes ved dette Forslags Gennemførelse, kan en kriseram Landbrugers Forhold i Tusinder af Tilfælde ordnes, saaledes at han kan fortsætte sit Arbejde trygt og roligt for at bevare sit Hjem og opretholde sin Bedrift.

Det er min Tro, at de personlige Kreditorer altid vil stille sig imødekommende overfor en saadan Ordning, thi i de allerfleste Tilfælde vil de være klare over, at hvis de ikke gaar ind paa Ordningen, faar de slet ingenting. Forholdet er nemlig det, at naar en Ejendom skal sættes til Tvangsauktion, bliver der ingenting hverken til Gaardmanden eller Husmanden, som har ejet Ejendommen, eller til hans personlige Kreditorer; det gaar alt sammen til Omkostninger ved den elendige Konkursordning, som saa skal anvendes. Det er et stort Gode, at man ad denne Vej kan komme udenom Konkursloven af 25. Marts 1872, som er en ganske forældet Lov; den er ogsaa delvis kørt ud af Livet, man ser aldrig nogen Sinde et stort Firma blive erklæret fallit, idet Konkursloven af 25. Marts 1872 ikke kan anvendes overfor et Bo, hvor der er store Midler at fordele. Hvis ærede Medlemmer nogen Sinde læser Avisernes Meddelelser om Konkurserklæringer, vil Dese, at saa er der Tale om en lille Landhaandværker eller en lille landhandlende — for det meste da; det er sjældent, det drejer sig om en byerhvervsdrivende, og i hvert Fald er det da kun de allermindste erhvervsdrivende, der kan være Tale om, fordi det saa er Kreditorerne temmelig ligegyldigt, hvordan det gaar med den Smule, disse ejer; saa bliver de erklæret fallit, og saa gaar alting tabt for dem paa Grund af den forældede Konkurslovgivning. Den er efterhaanden kun et Onde, der hviler over vort Samfund, og som kun gør Fortræd overfor Smaa-kaarsfolk. Ingen vil have Interesse i at fremkalde saadanne Konkurs paa Landet, naar det overhovedet er muligt at fremkalde en Akkord, tværtimod.

Man kunde maaske spørge, om der ikke vilde være Rimelighed i at foreslaa, at ogsaa